

Pracodawcy RP

Rok założenia 1989

Warszawa, dnia 9 listopada 2011 r.

DDS/0410 /11.11/PR

Pan
Jacek Rostowski
Minister Finansów

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 3 listopada 2011 r., FS 13/0310 – I/KAL/39/2011, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiają swoje stanowisko do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej.

Z wyrazami szacunku

Prezydent
Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej

Andrzej Malinowski
Andrzej Malinowski

**Stanowisko Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej
do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją
ustawy budżetowej**

Rozwiązania zawarte w projekcie ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej jest związany z przyszłorocznym budżetem i w ocenie projektodawcy projektowane rozwiązania mają swoje odzwierciedlenie i wymierną korelację w kwotach ujętych w projekcie ustawy budżetowej na przyszły rok. Pracodawcy RP zdecydowanie negatywnie oceniają przedłożony projekt.

Art. 8, 17 i 25 opiniowanego projektu przewidują finansowanie staży podyplomowych, szkoleń specjalizacyjnych lekarzy, lekarzy dentyków, pielęgniarek i położnych ze środków Funduszu Pracy. Pracodawcy RP stanowczo sprzeciwiają się wykorzystywaniu pieniędzy odprowadzanych na rachunek Funduszu niezgodnie z podstawowym celem tej instytucji jakim jest prowadzenie aktywnej polityki walki z bezrobociem. Niedopuszczalna jest sytuacja, w której pieniądze pracodawców wykorzystywane są do finansowania celów, na które nie starcza publicznych pieniędzy. Pracodawcy RP nie zgadzają się, aby środki z Funduszu Pracy były wydatkowane na inne zadania niż m.in. na pomoc osobom bezrobotnym. Budżet Funduszu został już wyraźnie ograniczony i dalsze zmniejszanie oraz finansowanie z jego środków m.in. staży i specjalizacji zawodów medycznych w okresie spowolnienia gospodarczego spowoduje istotne pogorszenie sprawności funkcjonowania instytucji promocji zatrudnienia.

W bieżącym roku na wspomniane staże i szkolenia wydano 717,6 mln zł ze środków Funduszu Pracy, ale dotychczas zgodnie z ustawą o zawodach lekarza i dentystry, rezydentura i szkolenie specjalizacyjne były finansowane z budżetu państwa ze środków, których dysponentem był Minister Zdrowia. Podobna sytuacja dotyczy finansowania miejsc szkoleniowych i staży zgodnie z ustawą o zawodach pielęgniarek i położnych.

Jednocześnie podkreślamy, że od 2009 regularnie Ministerstwo Finansów decyduje o opłaceniu z Funduszu Pracy szkoleń i specjalizacji zawodów medycznych. Kwota dotacji stale rośnie. W 2009 r. było to 567,7 mln zł, czyli ok. 150 mln zł mniej niż obecnie. Wcześniej, przed 2009 r., kształcenie zawodów

medycznych finansowano bezpośrednio z budżetu Ministra Zdrowia. Zdaniem Pracodawców RP, środki z budżetu Funduszu Pracy nie powinny być wydawane na staże i specjalizacje zawodów medycznych, ponieważ jest to sprzeczne z pierwotnymi celami Funduszu, który miał być funduszem solidarnościowym przeznaczonym na łagodzenie skutków wysokiego bezrobocia. Jest on więc funduszem celowym, a zasady jego funkcjonowania oraz dopuszczalne sposoby wydatkowania środków określa rozdział 18 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy pod tytułem Fundusz Pracy. W artykule 108 w.w. ustawy zawarto 63 punkty precyzujące zadanie, które mogą być finansowane ze środków Funduszu. W związku ze znacznie zmniejszonymi dotacjami ze środków unijnych, budżet Funduszu Pracy już w 2011r. był o ponad 700 mln niższy niż rok wcześniej. Proponowane rozwiązania będą skutkować ograniczeniem wydatków na aktywne formy zatrudnienia o ponad 50%, co negatywnie wpłynie na rynek pracy.

Art. 10 projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej wprowadza zmiany w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. Zgodnie z jego brzmieniem ograniczone zostaną dotacje celowe z budżetu państwa na dopłaty do wynagrodzeń pracowników z niepełnosprawnością. Obecnie Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na realizację tego zadania otrzymywał dotacje w wysokości 55% zaplanowanych środków. Ministerstwo Finansów planuje obniżyć tę kwotę do zaledwie 30%. Pracodawcy RP stanowczo sprzeciwiają się takim planom. Dofinansowania do pensji stanowią rzeczywisty i celowy instrument zachęcający do zatrudniania osób z niepełnosprawnością. Zmniejszenie funduszy na te działania stanowi zagrożenie dla płynności PFRON oraz będzie miało negatywny wpływ na sytuację osób niepełnosprawnych na rynku pracy.

W ocenie Pracodawców RP, ustawa o budżecie powinna derogować normę pozwalającą na zwolnienie z podatku dochodowego świadczeń pieniężnych wypłacanych z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych. Obecny stan prawny w tym obszarze stanowi istotne obciążenie budżetu państwa. Według niezależnych wyliczeń budżet państwa traci rocznie w ten sposób 500 – 600 mln zł. W kontekście spodziewanego spowolnienia gospodarczego i zobowiązań wobec partnerów z UE do utrzymania deficytu poniżej poziomu 3% PKB rezygnacja z pewnego i łatwo

ściągalnego dochodu jest w sposób szczególny nieuzasadniona. Posługując się wyłącznie przykładami proponowanych przez projektodawcę zmian, trzeba zauważyć, że przywrócenie opodatkowania świadczeń pieniężnych pozwoliłoby np. zachować dotację celową PFRON na nieobniżonym poziomie.

Warto także przypomnieć, że przed 1 stycznia 2004r. opodatkowane podatkiem dochodowym od osób fizycznych były świadczenia pieniężne z funduszu socjalnego, a świadczenia rzeczowe, w szczególności: bony towarowe, paczki świąteczne dla dzieci, bilety na imprezy sportowe lub kulturalne podlegały zwolnieniu. Takie rozwiązanie pozwalało na właściwą realizację celów ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, ponieważ bony umożliwiają wykluczenie finansowania ze środków funduszu używek, ukierunkowując wykorzystanie tych środków na zaspokojenie uzasadnionych materialnych potrzeb świadczeniobiorców. Cofnięcie zwolnienia od 1 stycznia 2004r. tłumaczono potrzebami finansowymi państwa. Tym bardziej trudno uzasadnić zupełne wypaczenie sensu zwolnienia (polegające na objęciu nim świadczeń pieniężnych z wyłączeniem bonów), które miało miejsce w apogeum kryzysu w 2009 r. Skoro miało dotyczyć świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, powinno w szczególności obejmować takie postaci owych świadczeń, które najlepiej służą realizacji celów tego funduszu. Nieukierunkowane świadczenie pieniężne nie gwarantuje, że zostanie ono wydane w zgodzie z przepisami ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

Pozytywny impuls popytowy zapewniłoby natomiast, w zgodzie z ustawą o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, zwolnienie od podatku bonów. Arbitralne przyjęcie rozwiązania, które to narzędzie dyskryminuje, na rzecz innego, zaburzającego realizację celów, nie daje się racjonalnie uzasadnić.

Art. 13 projektu przewiduje „zamrożenie” indywidualnych wynagrodzeń osób wymienionych w art. 2 tzw. ustawy kominowej – tj. kadry zarządzającej przedsiębiorstw z większościowym udziałem Skarbu Państwa. W naszym przekonaniu, takie działanie pogłębi istniejący już problem nierówności konkurencyjnej przedsiębiorstw państwowych i prywatnych. Ograniczenia płacowe zdecydowanie utrudniają spółkom z większościowym udziałem Skarbu Państwa pozyskiwanie wysokiej klasy menadżerów, co wpływa negatywnie na szansę osiągnięcia dobrych wyników finansowych. Przywołane powyżej „zamrożenie”

wynagrodzeń może spowodować odpływ doświadczonych, już zatrudnionych w spółkach Skarbu Państwa, menadżerów do sektora stricte prywatnego. Całkowicie niezrozumiałe jest "zamrożenie" płac menadżerów przedsiębiorstw z większosciovym udziałem Skarbu Państwa także w kontekście ewentualnych oszczędności dla budżetu państwa. Wynagrodzenia kadry menadżerskiej przedsiębiorstw (także tych państwowych) są przecież kosztem firm i nie stanowią obciążenia finansów publicznych.

Opiniowany projekt w art. 18, przewiduje zmianę przepisów ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Zdaniem Pracodawców RP propozycja skreślenia ust. 4 w art. 118 w.w. ustawy byłaby złą propozycją, jeżeli u jej podstaw leży założenie, że sytuacja ekonomiczna danego oddziału, a więc i dostępność do świadczeń dla pacjentów może się z roku na rok pogarszać. Można jednak wnioskować, że zmiana ta ma na celu umożliwić elastyczniejsze zmiany algorytmu podziału środków między województwa, który to często powoduje zmniejszenie ilości pieniędzy w danym województwie np. ze względu na dużą ilość pacjentów migracyjnych.

Proponowane zmiany w art. 120 – 129 mają na celu zwiększenie roli i możliwości wpływu na plan finansowy NFZ przez ministra właściwego do spraw zdrowia oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych nie zatwierdzą planu. Dotychczas 122 może spowodować pat w momencie kiedy minister właściwy do spraw zdrowia dzięki zapisom art. 122 w takiej sytuacji Fundusz działań w oparciu o przedłożony właściwym ministrom plan finansowy. Po ewentualnym wprowadzeniu proponowanych zmian nie będzie miał żadnej podstawy do działania, a więc także i rozporządzenia kontraktowania. W ostatnich latach zdarzało się, że Minister Zdrowia zatwierdzał plan znacznie później niż stanowi to ustawa w wyniku czego Fundusz miał możliwość działania w oparciu o art. 122. Zdaniem Pracodawców RP należy utrzymać w mocy art. 122 ustawy lub stworzyć taką regulację, która umożliwi Funduszowi działać także w sytuacji nie zatwierdzenia planu przez resorty do 30 sierpnia każdego roku.